

ਮੰਜਰੀ ਨਹਿਰੂ ਕੌਲ ਜੇ.
ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
2021 ਦਾ CRM-M ਨੰਬਰ 26627
23 ਜੁਲਾਈ, 2021

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973— ਐੱਸ. 156(3)- ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ— ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਕੰਮ? ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਛੁਪਾਈ ਨਹੀਂ - ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ- ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਢੁਕਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨੯)

ਆਰ.ਐਸ.ਰਾਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ
ਗੌਤਮ ਦੱਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਲਵਿੰਦਰ ਸੋਫਤ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਆਰ.ਐਸ.ਚੀਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ
ਅੰਸ਼ਿਕਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਲਈ।

ਮੰਜਰੀ ਨਹਿਰੂ ਕੌਲ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 07.06.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ASJ, ਲੁਧਿਆਣਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ

24.12.2020 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅੰਕੜਾ P3), ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਧੀਕ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਏ.ਸੀ.ਜੇ.ਐਮ., ਲੁਧਿਆਣਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ 07.07.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P6) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਨੰ.6, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੋਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਪੀਐਸ, ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ-ਬੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(3) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) 'ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਾਰਟੀ' ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਰ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਚੈਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ 75 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਨੂੰ 18 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਵਿਜੇ ਬੈਂਕ, ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਬ੍ਰਾਂਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ 1.25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਭਨ ਕਰ ਲਈ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੋ ਗਈ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਮਦਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(*Manjari Nehru Kaul*)
ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਸਹਿ ਚੋਸ਼ੀ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਚੋਸ਼ੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਤੀ 16.11.2020 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P10) ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚੋਸ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ , ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ 21.11.2020 ਅਤੇ 01.12.2020 ਨੂੰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਮਿਤੀ 03.12.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਸਨੇ CRM-M-39489-2020 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 Cr.PC ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ :-

- i) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਧਾਇਕ ਹੈ।
- ii) ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.5 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 376, 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। UP 2014 (1) SCC (ਅਪਰਾਧਿਕ) 524.
- iii) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 160 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼ ਲੁਧਿਆਣਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੇ।
- iv) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P1) 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 27.11.2020 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਫੈਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।

(6) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1^{ਸਟ} ਕਲਾਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ.,

ਲੁਧਿਆਣਾ') ਦੀ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. 03.12.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 376, 354, 354-ਏ, 506 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧ P1 ਦੁਆਰਾ। ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮਿਤੀ 16.11 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। .2020 ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ Annexure P2 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 24.12.2020 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P3) ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੁਆਰਾ ਏ.ਐੱਸ.ਜੇ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P4) ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੇ. , ਮਿਤੀ 07.06.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ JMIC, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ASJ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। /ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2. ਏ.ਐੱਸ.ਜੇ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਕਾਨੂੰਨ.

(7) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ASJ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 07.06.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ACJM, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 07.07. ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। .2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P6) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰ.6, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ CRM-M-39489-2020 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ (Manjari Nehru Kaul, J.)

ਏ.ਸੀ.ਜੇ.ਐਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਛੇੜਖਾਨੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 180 ਮਿਤੀ 10.07.2021 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376, 354, 354-ਏ, 506, 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰ.6, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਛੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

(8) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ CRM-M-39489-2020 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ 27.11.2020 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 03.12.2020 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 438 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਧਾਰਾ 439 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ/ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 438/439 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਫੋਰਮ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਓਵਰਰੀਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਰਾਮਦੇਵ ਫੂਡ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ** ਬਨਾਮ **ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'** ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰੇ 2, 6, 11, 19, 20, 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। 21, 22

ਅਤੇ 30 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ

ਅਧੀਨ:-

"2 . ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 16 ਅਗਸਤ 2005 ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਸਾਨੰਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 409, 420, 406, 467, 468 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੌਦਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉੱਤੇ , 471 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਤੇ 114 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸਾਨੰਦ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 202(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਹਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੋਟਾ "ਤੇਹ ਕੋਡ")।

6. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

ਤਤਕਾਲ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 202(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 202 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 3 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"" (i) ਕੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਜਾਂਚ 156(3) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਕਿਸੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ?

II) ਕੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

III) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

(ii) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ - (i)

ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ; ਅਤੇ (ii) ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਦੋ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਂ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਾਰੰਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 156(3)।

19. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਚੈਕ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਸ਼ੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਸਰਤ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਵਪਾਰਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

20. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਐਮ ਕੇ ਅਯੱਪਾ[5] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

""11 ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਕਸੂਦ

ਸੈਂਸਟਰ ਕੇਸ [(2008) 5 ਐਸਸੀਸੀ 668] ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 156 (3) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 200 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ/ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਕੀ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 120.6 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

21. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਾਰਾ 202 ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ"। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 157 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 157 ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਏ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਮਾਮਲਾ। .

22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ

(*Manjari Nehru Kansal, J.*) ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਪਲਬਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅਜੇ "ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 120.6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਇਹਨਾਂ ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

30. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 202 ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ 'ਤੇ ਜਾਅਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ, ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੋਲ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ., ਇੱਕ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ

ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 202 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ

ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਐਮਆਈਸੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ3) ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਆਰਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ **ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏ.ਐੱਸ.ਜੇ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਐੱਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਏ.ਐੱਸ.ਜੇ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 13,15,18,22,24 (ਅਨੈਕਸਰ P5) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ASJ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ:-

"13 . ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ ਬਨਾਮ. ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਪੰਨਾ ਨੰ. 15 ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) CrPC ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਰਾਈਡਰ ਲਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

15 .ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 3: ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ ਬਨਾਮ. ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਪੰਨਾ ਨੰ. 16 ਸੰਸ਼ੋਧਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀੜਤ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਮੰਗਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

18 . ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਕਾਰਨ

(*Manjori Nehru Kaul, J.*) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

22 . ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। 24.12.2020 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਵਾਤਾ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ।

24 . ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿੱਖ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

(11) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ACJM, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਰਡਰ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P6) ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇ ਚਲੇ ਗਏ। ACJM, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਰੇ 12, 13 ਅਤੇ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

12. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ।

13. ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਪਹੁੰਚ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਕਤਵਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਅਕਸਰ ਕੁਝ ਫੋਰਮਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਔਕੜਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਮਾਧਿਅਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਘੋਰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਇਸ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਦੀ ਫੁਟੇਜ

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੈਮਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਪਹਿਲੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ

(*Manjari Nahra Kaul, J.*) ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਪੀੜਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਰਦੇਸੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ, ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਜਾਨ ਮਲਟੀਪੋਰਟਸ ਲਿਮਿਟਡ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** (CRM-M-12329-2018 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 12.03.2019) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਸੀ. ਉੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੀਆਰਐਮ-ਐਮ-39489-2020 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਏ.ਐਸ.ਜੇ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 07.06.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ACJM, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 07.07.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ.

(13) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਸੀਜੇਐਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਏ.ਸੀ.ਜੇ.ਐਮ., ਲੁਧਿਆਣਾ, ਨਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(14) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਆਇ XIV ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਆਇ XII ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਭਾਵ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਸੀ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 24.12.2020 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ

M/s Skipper Beverages Pvt. ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ।

ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜੋਗਿਨਨਾਥ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ
ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ।

(15) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ:-

1. ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ?
2. ਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ 6) ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਆਸਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ?

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 07.07.2021 ਦਾ ਹੁਕਮ ਘੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ 24.12.2020 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦਵਤਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ।

(18) ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

1. ਧਾਰਾ 156 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ

156. ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(1) ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੈਪਟਰ XIII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਚਤ। ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ CRM-M-39489-2020 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 156(3) Cr.PC ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਰਥਾਤ-ਏ-ਵਿਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਸਕਿਰੀ ਵਾਸੂ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ**⁴। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

17. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਚੌੜਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਫਾਕੀਆ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

18. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਤਫਾਕੀਆ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ

ਚੀਜ਼ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

19. ਨਿਯਮ (ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ) ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮਾਮੂਲੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ 1021 ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ 1022 (ਤੀਜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਪੰਨਾ 267) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:-

"ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

20. ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਨਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

21. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨੁਦਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈਟੀਓ, ਕੈਨਨੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕੁੰਹੀ, ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 430 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 156(3) ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ /ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਮੇਤ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ

ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(20) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਸੁਪੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ**

ਭਾਸਕਰ ਰਾਓ ਟਾਂਬੇ ਬਨਾਮ **ਹੇਮੰਤ ਯਸ਼ਵੰਤ ਢਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਜੋ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ।

(21) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, **ਸੁਜਾਨ ਮਲਟੀਪੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ** ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਟਲ ਹੈਲਥ ਐਂਡ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਕੇ. ਕਲਿਆਣਾ, 1992 ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਸ.ਸੀ. 1806 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ Cr.PC ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਕਹਿਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਧੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਏ

(Manjari Nehru Koul, J.)

ਸਾਬਤਾ, ਬੇਸ਼ਕ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ; ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਣਚਾਹੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਕਈ ਵਾਰ; ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਕੇ, ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 200 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਧਾਰਾ 203 Cr.PC ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 204 Cr.PC ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪੂਰਵ-ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੜਾਅ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ; ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 156 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਮਾੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 156 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 156(2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਉੱਡ ਰਹੀ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ; ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ; ਜਿਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ 'ifs' ਅਤੇ 'buts' ਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਰਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਧੂ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; **1997(3) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 679, ਮੁਹੰਮਦਾ ਯੂਸਫ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਫਕ ਜਹਾਂ; 2006(1) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 451, ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਥੰਗਾਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਏਂਗਮਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ; 2011 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 751** , ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੂਚਿ ਮੋਟੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸਥਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ 153(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਰਡਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਨੂਪੁਰ ਤਲਵਾੜ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ.; 2012(3) RCR (Cr.) 595** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ, ਕੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

(*Muniaraj Nehru Kaula J.*)

ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ 'ਕਾਫ਼ੀ' ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ 'ਹੋਂਦ' ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਭਿਆਸ ਦੀ 'ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ' ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ। ਭਾਰਤ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ।

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ **ਸੁਜਾਨ ਮਲਟੀਪੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ** ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ 07.07.2021 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਏ.ਸੀ.ਜੇ.ਐਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) **ਕਪਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (2021 ਦੀ ਸੀਆਰਐਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 142 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 01 ਮਾਰਚ, 2021 ਨੂੰ ਹੋਇਆ) ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਧਾਰਾ 156 (3) Cr.PC ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ:-

“ 5. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਵੇਸਲੇਮੈਂਟਸ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੋਨੀ ਬਾਰਡਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.

ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ

ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 210 Cr.PC ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"210. ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਤਫਤੀਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - (1) ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ। (2) ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। (3) ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 210 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ

(*Manjari Nohry Kaul, J.*)

ਹੁਣ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, Cr.PC ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨਾਲ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਕੈਟੋਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 482 Cr.PC ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਿੱਚ ਘਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨਾ, **ਸਾਕਿਰੀ ਵਾਸੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। **ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਭਰੋਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਸਿਰਫ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। **ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ1) ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, **ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ** ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ/ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(25) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਇਮਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰੇਗੀ।

(26) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(27) Annexure P1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ACJM, ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ *(Manjaria Nehru Kaush, Etc)* ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਏਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। **ਐੱਮ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਜਾਨਕੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ** ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐੱਫ. ਸੈਕਸ਼ਨ 156 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ।

(28) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ/ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 07.06.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਅਤੇ 07.07.2021 (ਅਨੈਕਸਰ P6) ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ/ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ CRM-M- 39489-2020 ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਛੁਪਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(30) ਇਸ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ

ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਰ P6) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(31) ਸਿਰਫ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਏ.ਐੱਸ.ਜੇ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 07.06.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਅਤੇ ACJM, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 07.07.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P6) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ।

(32) ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ